

10 Σεπτεμβρίου 2014

Σωτηρία αλλοδόξων και αλλοθρήσκων

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Μ.Μ : ... Ας πάμε ,όμως τώρα σε ένα άλλο ερώτημα: ακούμε κατά καιρούς πολλούς

να λένε το εξής απλό και πολύ λογικό για τους μη θεολόγους μερικές φορές: « Καλά εμείς οι Χριστιανοί έχουμε την Πίστη μας, την ορθή Πίστη ,την Εκκλησία μας, την Αποκάλυψη του Κυρίου . Είμαστε μέσα στο αυλάκι της σωτηρίας, της Βασιλείας των Ουρανών... »

π.Ι : Αν προσέξουμε...

Μ.Μ : Φυσικά, εξυπακούεται. Πάτερ, με έχει ρωτήσει μαθητής Γυμνασίου , τι γίνεται με τους Τούρκους; Το παιδί δεν ήξερε να πει με τους Μουσουλμάνους, εννοούσε κάποιο άλλο θρήσκευμα. Κι εγώ επαυξάνω, απηχώντας την άποψη όχι μόνο του παιδιού ,αλλά και άλλων πολλών . Ίσως και εσείς ο ίδιος να το έχετε συναντήσει. Τι γίνεται με τους Βουδιστές, τι γίνεται με τους Μουσουλμάνους , για να μην πάω σε άλλες Ομολογίες Χριστιανικές, ας μιλήσουμε για άλλες θρησκείες. Αυτοί δεν θα πάνε στον Παράδεισο; Τι κριτήρια θα έχει ο Θεός για αυτούς; Μόνον εμείς θα κριθούμε και ανάλογα ή θα προαχθούμε , να το πω έτσι ή θα απορριφθούμε; Με αυτούς τι γίνεται; Δεν υπάρχει σωτηρία;

π.Ι : Βεβαίως και μπορεί να υπάρξει σωτηρία. Το θέμα τοποθετείται ως εξής: Κάποιος που γνώρισε το Χριστιανισμό και βαπτίσθηκε, θα κριθεί βάσει του νόμου της Χάριτος. Κάποιος όμως που ζει στη Μαδαγασκάρη ,για παράδειγμα, στη Σουμάτρα ή στο Βόρνεο, στη Νότιο Αμερική , στο Β.Πόλο, οπουδήποτε δεν έχει κηρυχθεί το Ευαγγέλιο , αυτός θα κριθεί σύμφωνα με αυτό το οποίο αναφέρει ο Απ. Πάυλος στην προς Ρωμαίους Επιστολή: Θα κριθεί βάσει του νόμου της συνειδήσεώς του: « όταν οι εθνικοί – που δεν έχουν γραπτό ηθικό νόμο- τηρούν εκ φύσεως τις διατάξεις του νόμου, σε αυτούς, μολονότι δεν έχουν γραπτό νόμο, νόμος είναι ο εαυτός τους. Αυτοί αποδεικνύουν ότι έχουν το έργο του νόμου γραπτό στις καρδιές τους » (β' 14 - 15) . Ο Θεός έχει βάλει, λοιπόν, σε όλους ανεξαιρέτως τους ανθρώπους, οπουδήποτε και αν βρίσκονται πάνω στην γη, αυτό το αδέκαστο δικαστήριο...

Μ.Μ: Τον έμφυτο ηθικό νόμο...

π.Ι: Τον έμφυτο ηθικό νόμο, ναι, και βάσει αυτού του νόμου θα κριθούν. Αν πορεύθηκαν σύμφωνα με τον έμφυτο ηθικό νόμο σωστά, θα μπουν στον Παράδεισο. Αν όχι, δεν θα μπουν στον Παράδεισο.

Βέβαια θα υπάρχει- σύμφωνα με το « αστήρ αστέρος διαφέρει εν δόξη » (Α' Κορ. ιε' 41) - διαβάθμιση στον Παράδεισο, όπως εξάλλου και στην Κόλαση. Οι άνθρωποι άλλων θρησκευμάτων , λόγω των καλών πράξεων τις οποίες θα πράξουν, θα μπουν στον Παράδεισο, αλλά δε θα απολαύσουν αυτά τα οποία θα απολαύσει π.χ. ο Απ. Παύλος ή ο Άγιος Μακάριος.

Μ.Μ: Γιατί π. Ιωάννη. Δεν είναι « άδικο » αυτό;

π.Ι: Δεν είναι άδικο διότι κρίνονται και ευκολότερα. Ο Χριστιανισμός είναι πολύ δύσκολος με τις εντολές τις οποίες έχει. Αυτό εξάλλου- για να κάνουμε μια παρέκβαση- αποδεικνύει λόγω και της πληθούς των πιστών την αλήθεια του. Αν κάποιος θέλει να τραβήξει οπαδούς, δεν τους λέει αρνητικά πράγματα. Αντιθέτως , τους τάζει « λαγούς με πετραχήλια ».

Μ.Μ: Κολακεύει δηλαδή...

π.Ι: Ακριβώς . Αυτά, όμως, τα οποία είπε ο χριστός στους μαθητές Του ήταν : « Εν τω κόσμω θλίψιν έξετε (Ιω. ιε' 20) κι ένα σωρό τέτοια πράγματα ,που είναι αποτρεπτικά να τραβήξεις τον κόσμο κοντά σου. Το ότι λέει τέτοια πράγματα και παρόλα αυτά έρχονται οι άνθρωποι κοντά του, αυτό αποδεικνύει ότι είναι αλήθεια ο Χριστιανισμός.

Αλλά για να επανέλθουμε στο θέμα μας σχετικά με τους αλλοθρήσκους. Δεν είναι τόσο « τυχερός » ο Χριστιανός ,διότι από τους Χριστιανούς ζητάει πολύ περισσότερα ο Χριστός. Και θα πάνε σε κατώτερη θέση από τους αλλοθρήσκους, αν δεν πράττουν αυτά τα οποία ζητάει ο Χριστός. Οι άλλοι δεν θα κριθούν σύμφωνα με το Ευαγγέλιο , αλλά ευκολότερα.

Μ.Μ: Ενός ανθρώπου δηλαδή, ο οποίος θα κριθεί σύμφωνα με τον έμφυτο ηθικό νόμο , το πολύ-πολύ να του καταλογίσει ο Θεός, την πράξη της μοιχείας, για παράδειγμα.

π.Ι: Ναι , ενώ ο Χριστιανός θα κριθεί πολύ πιο αυστηρά. Ακόμα για ένα πονηρό βλέμμα π.χ.

Μ.Μ: « Εν λόγω , έργω και διανοία » δηλαδή...

π.Ι: Ακριβώς. Θα είναι και περισσότερα τα οφέλη για τον Χριστιανό , αλλά θα είναι και αυστηρότερο το κριτήριο και δυσκολότερος ο αγώνας του. Όλα είναι δίκαια. Ο Θεός είναι ακριβοδίκαιος . Όπως λέει ο π. Παΐσιος από το Άγιο Όρος , « Ο Θεός δεν έχει ούτε δυο ζυγαριές όμοιες. Τον κάθε άνθρωπο θα τον ζυγίσει με την δική του ζυγαριά » . Ανάλογα με το που γεννήθηκε ,σε τι περιβάλλον βρέθηκε, τους γονείς

δηλαδή, το σχολείο, το κράτος, το θρήσκευμα, την ιδιαιτερότητα του καθενός προσώπου. Ο Θεός δεν κάνει λάθη.

Ο μακαρίτης ο Χρήστος Ανδρούτσος , ο καθηγητής της Δογματικής, έλεγε ότι η Ορθοδοξία είναι η μόνη ασφαλής οδός σωτηρίας. Δεν είναι η μόνη οδός σωτηρίας, αλλά είναι η μόνη ασφαλής οδός.

Και ο π. Ιωήλ ο Γιαννακόπουλος μας δίνει ένα εποπτικό παράδειγμα , για να κατανοήσουμε καλύτερα τη ρήση αυτή του Ανδρούτσου: Μας λέει: Στον ανταρτοπόλεμο υπήρχε μια ασφαλής οδός που ένωνε την Καλαμάτα με την Αθήνα : εκείνη με την τεθωρακισμένη φάλαγγα. Υπήρχαν βέβαια και άλλα μονοπάτια, από τα οποία μετέβαιναν οι άνθρωποι από τη μια πόλη στην άλλη. Δεν ήσαν όμως ασφαλή. Έτσι ακριβώς και με την Ορθόδοξη Εκκλησία και τους αλλοδόξους και ετεροθρήσκους.

Να τονίσουμε, όμως, ότι, αν κάποιος έχει βαπτισθεί Ορθόδοξος και γίνει εκ τρων υστέρων αιρετικός ή ,πολύ περισσότερο αλλόθρησκος, αυτός δεν πρόκειται επ ' ουδενί να σωθεί παραμένοντας στη νέα αυτή πίστη, όσα καλά έργα κι αν κάνει. Άλλο πράγμα να είσαι Βουδιστής ή Μουσουλμάνος και να μη γνωρίσεις το Χριστό κι άλλο πράγμα να αρνηθείς το Χριστό, για χάρη του Βούδα ή του Σίβα ή του Αλλάχ.

Αυτά, σχετικά με τη σωτηρία των άλλων. Το κύριο ωστόσο , είναι να προσέξουμε πως θα σωθούμε εμείς...

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ « ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΛΟΓΙΚΗ »

Ο ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΣΤΩΦ ΑΠΑΝΤΑ ΣΤΙΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΜΑΝΩΛΗ ΜΕΛΙΝΟΥ

Α' ταξίδι 1993

ΝΕΟ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟ 2002

Πηγή: eisdoxantheou-gk.blogspot.gr